

По царскѣ заповѣдѣ сѣ свалиху отъ прѣ-
 столы-тѣ сѣ Епископи, кои-то нерачишѣ да
 подпишѣтъ иносѣще-то, т. е. какъ сынъ
 е друго сѣщество, а не единакво сѣ Бога от-
 ца. Въ това врѣмѣ Папа Ливерій наслѣд-
 никъ, слѣдъ блаженнаго Юліа, на С-го Сил-
 вестра, пріе Римскыя прѣстолъ, кѣде изго-
 нѣнъ зарадъ благочестіе-то сѣ, а вмѣсто не-
 го поставишѣ, нѣкого сѣ еретика на имя
 Филиксъ. Тѣй Св. черква, притѣснѣвана сѣ-
 какъ, и озлобѣвана отъ Еретици тѣ, при-
 ближи сѣ и смърть-та на Константіа, кои-
 то наедно сѣ живота сѣ, загуби и царство-
 то мѣждѣ Кападокыи и Вѣликии, като ѹ-
 мрѣ при источника, нарѣченъ Мопсисскыи;
 сѣщо и онѣи лжеепископъ Александрійскыи
 Григоръ, поставѣнъ отъ еретици-тѣ, пости-
 гна и него Божій сѣдъ: той загына ѹчитъ
 отъ елленскыи народъ по причина, дѣто на-
 прави смѣщеніе за едно общо мѣсто, кое
 той искаше да отъмне за сѣбѣ сѣ. По смърть-
 та Константіеѣ пріе царство-то Юліанъ,
 кой-то сѣ трѣдѣше да измѣни всичкы-тѣ
 законы и ѹставы Константіеѣ, а колко-то
 хора имаше изгонѣни и запрѣни ослободѣ-